

Sygn. akt I C 467/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2019 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. K. (1)

o zapłatę 21582,53 zł

I. oddała powództwo,

II. ustala i przyznaje kuratorowi ustanowionemu dla nieznaney z miejsca pobytu pozwanej A. K. (1) – adw. J. D. z Kancelarii Adwokackiej w K. wynagrodzenie w kwocie 5237,61 zł (w tym podatek VAT), które wypłacić należy z zaliczki zdeponowanej w Sądzie Rejonowym w Kłodzku pod pozycją (...),

III. ustala i przyznaje kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. K. (2) – adw. J. D. z Kancelarii Adwokackiej w K. wynagrodzenie w kwocie 2952 zł (w tym podatek VAT), które w kwocie 666,39 zł wypłacić należy z zaliczki zdeponowanej w Sądzie Rejonowym w Kłodzku pod pozycją (...) i w pozostałym zakresie tj. w kwocie 2285,61 zł z wydatków budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku,

IV. nakazuje stronie powodowej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku 2285,61 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 21 582,53 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 18 682,49 zł od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, że przysługuje jej od pozwanych wierzytelność wymagalna wynikająca z umowy kredytu nr (...) zawartej w dniu 14 listopada 2013 r., zaś aktualny stan zadłużenia wynosi łącznie 21 582,53 zł, w tym 18 682,49 zł kapitał, 2 878,57 zł odsetki od kapitału i 21,47 zł niespłacone koszty. Strona powodowa podniosła, że w związku z brakiem spłaty, umowa kredytu została wypowiedziana i przekazana do postępowania windykacyjnego, zaś pozwani, mimo wezwania do zapłaty wierzytelności, nie podjęli próby dobrowolnej spłaty zadłużenia.

Kurator nieznanych z miejsca pobytu (...) K. i A. K. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości, nie obciążanie pozwanych kosztami postępowania i przyznanie kuratorowi wynagrodzenia według norm przepisanych. Kurator podniósł, że strona powodowa nie wykazała istnienia wierzytelności, a przedstawiła jedynie dokument prywatny w postaci wyciągu z ksiąg bankowych, co uniemożliwia ustalenie podstawy i sposobu wyliczenia dochodzonej

pozwem kwoty. Ponadto, kurator zarzucił, że strona powodowa nie wykazała, by doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu, bowiem nie dołączyła dowodu doręczenia oświadczenia w przedmiocie wypowiedzenia umowy.

Pismem z dnia 27 listopada 2017 r., złożonym drogą mailową, pozwany A. K. (2) wskazał, że zawarł ugodę z bankiem i podjął się spłaty zadłużenia. Do pisma pozwany dołączył ugodę zawartą w dniu 20 listopada 2017 r.

Pismem z dnia 12 lipca 2018 r. strona powodowa cofnęła powództwo w stosunku do A. K. (2), wnosząc o umorzenie postępowania w tej części i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania. W stosunku do pozwanej A. K. (1) strona powodowa wniosła o zasądzenie spornej kwoty i rozłożenie jej na raty po 630 zł, płatne do dnia 10. każdego miesiąca, a nadto solidarne obciążenie kosztami postępowania z pozwanym A. K. (2).

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2018 r. w sprawie (...) zasądził od pozwanej A. K. (1) na rzecz strony powodowej kwotę 21 582,53 zł z odsetkami umownymi od kwoty 18 682,49 zł od dnia 7 lipca 2016 r., rozłożył zasądzoną należność na 35 miesięcznych rat, umorzył postępowanie w stosunku do pozwanego A. K. (2), zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej koszty procesu w kwocie 7 001 zł i przyznał kuratorowi pozwanych wynagrodzenie w kwocie 5 904 zł.

Sąd Okręgowy w Świdnicy na skutek apelacji wniesionej przez kuratora nieznaną z miejsca pobytu pozwanej A. C., wyrokiem z dnia 29 stycznia 2019 r. wydanym w sprawie (...), uchylił wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku w stosunku do A. K. (1) w pkt I, II, IV i V i przekazał w tym zakresie sprawę do ponownego rozpoznania.

W piśmie procesowym z dnia 4 czerwca 2019 r. strona powodowa wskazała, że zadłużenie A. K. (2) na dzień 3 czerwca 2019 r. wynosi 6 085,27 zł z tytułu kapitału i 7 245,66 zł z tytułu odsetek.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. (2) w dniu 14 listopada 2013 r. zawarł ze stroną powodową (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę kredytu odnawialnego w ramach limitu kredytowego w kwocie 18 200 zł z obowiązkiem spłaty do dnia 14 listopada 2015 r. W umowie wskazano, że spłata kredytu została zabezpieczona wekslem in blanco z deklaracją wekslową wystawcy A. K. (2) poręczonym przez jego małżonkę A. K. (1).

Dowód: umowa nr (...) z 14.11.2013 r. - k. 2 - 6

Kredytobiorca nie spłacił zaciągniętego zobowiązania, wskutek czego strona powodowa, pismem z 10 kwietnia 2015 r., wypowiedziała zawartą umowę w części dotyczącej warunków spłaty kredytu. Pisma wypowiadające umowę adresowane do A. K. (2) i pozwanej A. K. (1) zostały zwrócone nadawcy wobec niepodjęcia w terminie.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy kredytu z 10.04.2015 r. wraz z przesyłkami zwróconymi do nadawcy wobec niepodjęcia w terminie - k. 135 - 138

- zestawienia operacji z konta bankowego A. K. (2) za okres od 0.11.2013 r. - 8.12.2017 r. - k. 139 - 155

Strona powodowa pismem z dnia 16 maja 2016 r., powołując się na wypowiedzenie warunków spłaty umowy z 14 listopada 2013 r., wezwała A. K. (2) i pozwaną A. K. (1) do spłaty zadłużenia w kwocie 21 286,52 zł w terminie 7 dni pod rygorem wystąpienia na drogę sądową celem wyegzekwowania należności. Przesyłka adresowana do pozwanej została zwrócona do nadawcy jako niepodjęta w terminie.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z 16 maja 2016 r. adresowane do A. K. (2) z potwierdzeniem odbioru - k. 11 - 13

- wezwanie do zapłaty z 16 maja 2016 r. adresowane do pozwanej z kserokopią przesyłki zwróconej do nadawcy jako niepodjętej w terminie - k. 49 - 51

Na dzień 7 lipca 2016 r. zadłużenie z tytułu zawartej przez A. K. (2) wyniosło łącznie 21 582,53 zł, w tym 18 682,49 zł z tytułu niespłaconej należności głównej, 2 878,57 zł z tytułu odsetek za okres od 18 maja 2015 r. do 6 lipca 2016 r. oraz 21,47 zł z tytułu niespłaconych kosztów.

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) - k. 7

A. K. (2) w dniu 6 listopada 2017 r. zawarł ze stroną powodową ugodę, uznając wierzytelność w łącznej wysokości 30 261,68 zł, na którą składały się kapitał 17773,94 zł, odsetki 5449,16 i opłaty i koszty sądowe 7038,58 zł i zobowiązał się do spłaty zaległości na warunkach ustalonych z Bankiem.

Dowód: potwierdzenie zawarcia porozumienia z 20.11.2017 r. z potwierdzeniem doręczenia pisma A. K. (2) - k. 170 - 173

Strona powodowa dysponuje kserokopią niewypełnionego weksla in blanco A. K. (2) z 14 listopada 2013 r., poręczonego przez pozwaną A. K. (1).

Dowód:

- kserokopia weksla in blanco z 14.11.2013 r. z poręczeniem pozwanej - k. 238 - 239

- kserokopia deklaracji wystawcy weksla własnego nieuzupełnionego (in blanco) z 14.11.2013 r. - k. 240

- kserokopie informacji o skutkach złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji - k. 241, 243

- kserokopia deklaracji poręczyciela - k. 242

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo przeciwko pozwanej A. K. (1) podlegało oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe Sąd uznał, że strona powodowa nie uczyniła zadość obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c., wszak nie przedłożyła żadnego dokumentu potwierdzającego solidarną odpowiedzialność pozwanej A. K. (1) z kredytobiorcą A. K. (2) w zakresie obowiązku spłaty kredytu przyznanego A. K. (2) na mocy umowy nr (...) z dnia 14 listopada 2013 r.

Okoliczność, że jednym ze sposobów zabezpieczenia spłaty kredytu był weksel własny in blanco wystawiony przez kredytobiorcę A. K. (2) dawała możliwość stronie powodowej dochodzenia roszczenia przeciwko pozwanej na podstawie tego weksla. Niemniej, strona powodowa nie dysponuje oryginałem weksla, a jedynie kserokopią niewypełnionego weksla. Strona powodowa przyznała, że nie jest w posiadaniu oryginału weksla i mimo to nie podjęła żadnych działań przewidzianych w prawie wekslowym m. in. polegających na jego umorzeniu. Twierdzenia strony powodowej, że pozwana była zobowiązana do spłaty należności wynikających z umowy kredytu z 14 listopada 2013 r. w oparciu o deklarację wekslową poręczyciela są niczym błędne. Strona powodowa nie dochodzi bowiem swojego roszczenia w oparciu o wypełniony weksel in blanco, którego zapłatę poręczyła A. K. (1). Przeciwnie strona powodowa przyznała, że nie dysponuje oryginałem tego. Fakt, że pozwana udzieliła poręczenia wekslowego nie czyni jej w niniejszym postępowaniu zobowiązaną do zapłaty długu, gdyż strona powodowa dochodzi swoich roszczeń w oparciu o stosunek podstawowy tj. umowę kredytu odnawialnego, a nie na podstawie stosunku wekslowego.

Sąd w całej rozciągłości podziela stanowisko kuratora pozwanej wyrażone w piśmie z 12 lipca 2019 r., w którym kurator poruszył kwestię roszczeń wekslowych jako praw inkorporowanych z dokumentu weksla i wskazał, że tylko oryginał

weksła jest dokumentem stwierdzającym wierzytelność pieniężną, nie można natomiast wypełnić skanu weksła. Wymaga podkreślenia, że pozwana, oprócz poręczenia weksła In blanco, nie figuruje na żadnym innym dokumencie, z tego względu nie było podstaw do prowadzenia jakichkolwiek postępowań wobec pozwanej zmierzających do realizacji umowy z 14 listopada 2013 r.

Dodatkowo należy wskazać, że strona powodowa nie wykazała, by pozwana A. K. (1) zawarła umowę poręczenia, o której mowa w art. 876 i nast. k.c. Istotą umowy poręczenia jest bowiem złożenie oświadczenia przez poręczyciela w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Strona powodowa nie dysponuje takim poręczeniem, zatem nie sposób uznać, by na pozwanej ciążył obowiązek spełnienia świadczenia za kredytobiorcę.

Źródła solidarności pozwanej za zobowiązania jej męża A. K. (2) wynikające z umowy kredytu z 14 listopada 2013 r. nie sposób również upatrywać w przepisach kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. W myśl art. 30 § 1 k.r.o. oboje małżonkowie są odpowiedzialni solidarnie za zobowiązania zaciągnięte przez jednego z nich w sprawach wynikających **z zaspokajania zwykłych potrzeb rodziny**. Przepis art. 41 § 1 i 2 k.r.o. stanowi natomiast, że jeżeli małżonek zaciągnął zobowiązanie za zgodą drugiego małżonka, wierzyciel może żądać zaspokojenia także z majątku wspólnego małżonków. Natomiast jeżeli małżonek zaciągnął zobowiązanie bez zgody drugiego małżonka albo zobowiązanie jednego z małżonków nie wynika z czynności prawnej, wierzyciel może żądać zaspokojenia z majątku osobistego dłużnika, z wynagrodzenia za pracę lub z dochodów uzyskanych przez dłużnika z innej działalności zarobkowej, jak również z korzyści uzyskanych z jego praw, o których mowa w art. 33 pkt 9, a jeżeli wierzytelność powstała w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa, także z przedmiotów majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa.

W przedmiotowej sprawie pozwana nie wyraziła zgody na zawarcie umowy kredytu odnawialnego z 14 listopada 2013 r., brak jest przy tym podstaw, by uznać, że przyznany A. K. (2) kredyt miał służyć zaspokojeniu zwykłych potrzeb rodziny.

Mając na uwadze, że strona powodowa nie udowodniła roszczenia wobec pozwanej, Sąd oddalił powództwo w całości.

Wynagrodzenie kuratora z tytułu zastępowania nieznannej z miejsca pobytu pozwanej A. K. (1) w łącznej kwocie 5 237,61 zł przyznano w oparciu o przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej z dnia 13 listopada 2013 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 1476) i Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714). Na koszty kuratora składają się: wynagrodzenie za reprezentowanie pozwanej przed sądem pierwszej instancji w sprawie (...) - 2 952 zł, wynagrodzenie za reprezentowanie pozwanej przed sądem drugiej instancji w sprawie (...) - 720 zł, wynagrodzenie za reprezentowanie pozwanej w niniejszej sprawie przekazanej do ponownego rozpoznania - 1 440 zł i koszty dojazdu na rozprawę do Sądu Okręgowego w Świdnicy - 125,61 zł (122,2 km x 0,8358 zł).

Dodatkowo, kuratorowi nie zostało dotychczas przyznane wynagrodzenie za reprezentowanie pozwanego A. K. (2) w sprawie (...), zatem Sąd, w myśl przepisów cyt. wyżej aktów prawnych przyznał kuratorowi kwotę 2 952 zł.

Orzeczenie w pkt IV - ym oparto na przepisie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785 j.t). Mając na uwadze, że strona powodowa przegrała proces w całości, zaś przyznane kuratorowi wynagrodzenie zostało częściowo wypłacone ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku, strona powodowa winna uiścić brakujące koszty sądowe w kwocie 2 285,61 zł. Na marginesie zaznaczyć należy, że strona powodowa obciążyła kosztami postępowania A. K. (2) i należność z tego tytułu w wysokości 7038,58 zł została wskazana w ugodzie pozasądowej zawartej pomiędzy powodem i A. K. (2) (k. 171).

(...)